

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. 1. 2021 v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Dagmar Adámkové a Simony Löfflerové ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

5 (pěti) let uloženého rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 13. 1. 2011, č. j. 52 T 7/2010-217, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 9. 4. 2015, č. j. 6 PP 28/2015-13, jehož zbytek mu byl nařízen vykonat usnesením téhož soudu ze dne 15. 11. 2019, č. j. 6 PP 28/2015-54,

150 (sto padesát) dnů uložených trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 4. 2017, č. j. 28 T 6/2017-312, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 14. 8. 2018, č. j. 28 T 6/2017-335,

15 (patnácti) měsíců uložených rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 6. 2020, č. j. 7 T 20/2020-748, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 18. 9. 2020, č. j. 31 To 312/2020-767.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

4. Ad 1) Odsouzený byl do výkonu trestu odnětí svobody dodán policií dne 15. 8. 2019, konec trestu připadá na 23. 4. 2022. Polovina celkové délky trestu odnětí svobody uplynula dne 21. 12. 2020. První podmínku tak lze hodnotit jako splněnou.

5. Ad 2) Dle hodnocení věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen pozitivně. V současnosti je ve věznici s ostrahou umístěn do oddělení se středním stupněm zabezpečení. Od července 2020 je zařazen do I. PSVD. Od ledna 2020 je odsouzený pracovníčně zařazen na vnějším nestřeženém pracovišti, kde je rovněž kladně hodnocen. Stanovený program zacházení odsouzený plní, doposud získal celkem 3 kázeňské odměny, a naopak nebyl kázeňsky trestán. Odsouzený se jedenkrát zúčastnil extramurální aktivity ve prospěch města Liberce. Soud proto hodnotí druhou podmínku jako splněnou, neboť lze v přístupu odsouzeného vysledovat pozitivní změnu vzorců jeho chování a životních postojů, o čemž svědčí především jeho zařazení do I. PSVD i skutečnost, že dosahuje kázeňských odměn.

6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.

7. Odsouzený chce po svém propuštění bydlet u své přítelkyně v Chrastavě a chce pracovat jako stavební dělník. K tvrzenému odsouzený doložil písemné přísliby.

8. Dle hodnocení věznicí se možnost resocializace odsouzeného jeví jako spíše pozitivní. K protektivním faktorům jsou řazeny pracovní návyky odsouzeného, dobré sociální zázemí a zájem o řádné zaměstnání. Naopak nebyly v chování odsouzeného vyzorovány žádné výraznější negativní faktory, například fyzická či psychologická agresivita či psychické obtíže a choroby.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. V rejstříku trestů má odsouzený evidováno celkem 7 záznamů, kdy se jedná o odsouzení za charakterově rozličnou trestnou činnost (zprvu vojenské trestné činy spojené s výkonem základní vojenské služby – v letech 1999 -2000, dále trestná činnost s majetkovým prvkem - podvody či krádeže v roce 2003 a násilní trestná činnost – loupež, v roce 2011. V poslední době se odsouzený dopouštěl přečinů zanedbání povinné výživy – rok 2017, a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání – poslední odsouzení v roce 2020). Na odsouzeného bylo působeno jak výchovnými a alternativními tresty, které většinou nevykonával a neplnil stanovené podmínky, byť se v jednom případě osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení (r. 2003), tak i přímým výkonem trestu odnětí svobody (r. 2001, 2003, 2011, 2018, 2020). Z výkonu trestu odnětí svobody byl odsouzený jedenkrát podmíněně propuštěn, a to v roce 2015, avšak nesplnil stanovené podmínky, když se ve zkušební době dopustil další, byť charakterově odlišné trestné činnosti, a v důsledku toho mu byl výkon trestu opětovně nařízen. S nařízením zbytku trestu však bylo vyčkáváno konce zkušební doby, čili je zřejmé, že odsouzenému byl předtím dán prostor, aby odpracoval uložený trest obecně prospěšných prací za trestnou činnost spáchanou po podmíněném propuštění. Šlo o trest za přečin zanedbání povinné výživy. Avšak odsouzený ani této druhé šance nevyužil, trest obecně prospěšných prací ve stanovené lhůtě nevykonával, a celý trest mu bylo nařízeno vykonat (2018). Posléze byl ještě v roce 2020 odsouzen za nenastoupení trestu a rovněž zanedbání povinné výživy. Z uvedeného je tak zřejmé, že kriminální narušení odsouzeného není zanedbatelné, byť u odsouzeného nelze vysledovat sklon k páčání určitého druhu trestné činnosti. Lze mít za to, že na odsouzeného neměly dosavadní alternativní tresty ani přímý výkon trestu odnětí svobody dostatečný nápravný účinek, když se i přes ně dopouštěl další trestné činnosti. Nadto odsouzený v minulosti nevyužil dobrodiní soudu v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Soud tak třetí podmínku z výše popsanych důvodů hodnotí jako nesplněnou.

10. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario žádost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl, neboť nebyly splněny všechny podmínky pro podmíněné propuštění zároveň. Na závěr je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 29. ledna 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. února 2021.